

Min barndoms Farmor

Melodi: René Giannini. Tekst: Allan E. Petersen, Furefolk

Farmors køkken var altid fyldt med karaffer, flasker og grin.

Skønne safter, lidt vand og dufte forvandlede hun let til vin.

En alkymist, som med kærlighed spredte glæde, hvor hun kom hen.

En vin-ballon fik et glas-rør i

- Og en lille melodi.

Farmors vin sagde plup og blop, mens hun nynnede glad på en sang.

Farmors sprog var et eventyr, for hun kom fra Småland en gang.

Så Jösses dog, du skal ha' en sup - og lidt lussekager dertil,

Lidt Kavring, kropkager, limpebrød -

- Gør ganen sød og blød!

Farmors ture på Sundets bølger var smuglertogternes tid.

Gennem tolden med blikket hævet og stemmen rolig og blid.

Så rom og sprit bragtes hjem til jul, cigaretter, snaps, marcipan.

Utrolige mængder i kjolen gemt

- Fikst og fingernemt!

Farmors nisser de hænger stadig, for hun ku' hækle og sy,

Hun var som et levende eventyr, hendes verden var altid ny.

Og hendes ur, hendes gamle bord, alting kigger på os endnu,

en lille hilsen fra Sveriges land.

- Fra Østersøens vand

Farmors rige, de mørke skove med laks i floder og elv,

Döderhult, hendes barndomshjem, var en verden helt for sig selv.

Der må jeg op, se de hvide birke, se muldebær, fjeld og lyng,

For er det sandt, hendes drømmeslot

Et sted, hvor alt var godt?

